

متن پرسش

سلام خدمت استاد گرامی: لطفا نظرتان را درباره این جمله علامه مجلسی که درباره حکما و فلاسفه در خصوص اعتقاد به بهشت دنیایی گفته بفرمایید «از دیگر اعتقادات فلاسفه در مساله معاد این است که آنان برای بهشت و جهنم و ثواب و عقاب عینیت خارجی قائل نبوده و آنها را امری ذهنی و عقلی و از مقوله ادراک می دانند. به این معنا که می گویند بهشت و جهنم عبارت است از ادراک امور خیر و لذیذ و یا ادراک امور شرّ و آزار دهنده، نه آن که واقعا در عینیت خارجی ما چیزی به نام بهشت و حور و قصور و فواکه و یا چیزی به نام جهنم و آتش و انواع عذابهای مادی و عینی داشته باشیم.» یا این عبارت «زیرا که اعظم اسباب الحاد و تضلیل، فتح باب ایراد و تأویل است و عمده اسباب ایمان و یقین، انقیاد و تسلیم است» ممنون

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: عرایضی در این رابطه در جزوه‌ی «نحوه‌ی حیات اخروی بدن» شده است؛ با تأمل در آن جزوه معلوم می‌شود که جناب صدرالمتألهین روشن می‌کند که برداشت بعضی‌ها از آن نوع معاد جسمانی که حکما می‌گویند درست نبوده‌است. موفق باشید